

dustrien, at han vilde finde, den halve For-tjeneste kunde være passende for Land-bruget, altsaa 5 pCt. Det skulde nu inter-essere mig at se et saadant Forslag sat op i Lovsform.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen. Han var saa ked af, at Kapitalisterne solgte deres Gaarde og flyttede ind til Byerne, og opfordrede mig til at søge at faa dem til at blive ude paa Landet og bruge deres Penge der. Jeg vil uhyre gerne føje det ærede Medlem og vil gerne gøre, hvad jeg kan, for at de, der har solgt deres Ejendomme, i Stedet for at flytte ind til Byerne bliver boende ude paa Landet og bruger deres Penge der til Gavn for Landkommunerne. Men jeg kan ikke vide, hvis det kan praktiseres, om Byerne vil være saa stolte derover, om de vil være vel tjente med, at disse ældre Folk, der kommer ind til Byerne for at leve af Renten af deres Penge, bliver holdt tilbage; thi disse Indflyttere stiller jo ikke i nogen synderlig Grad Krav til Kommunen hverken til Skolevæsen eller til Aldersrente, men de bruger deres Penge i Byen. Jeg vil opkaste det Spørgsmaal, om det ærede Medlem kunde tænke sig, hvordan det vilde gaa her i København, hvis der ikke mere kom nogen ude fra Lan-det herind for at leve af deres Kapital. Det tror jeg ikke, man vilde være ret godt tilfreds med i Længden; men vi ude paa Landet kunde kun være glade derved.

Naar ellers Tilflytningen er stor til Byerne, som man jo fra Byernes Side klager over, skyldes det dette simple, at der her-inde bydes Folk bedre Levevilkaar, højere Lønninger, mindre Arbejdstid. Det har den beskyttede Industri og Handel altsaa Raad til, man har Raad til at give dem efter Tariffen en høj Betaling for Arbejdet uden noget smaaligt Hensyn til, hvad dette Ar-bejde i og for sig er værd.

Og saa forekaster man ofte Landbruget, at det ikke kan tage Befolkningstilvæksten! Men det kan Industrien jo heller ikke. Naar man ser paa den Statistik, der foreligger fra 1901 til 1911 og samtidig erindrer, at Indu-strien herhjemme forsyner Hjemmemarkedet med 75 pCt. af de Varer, som bruges her i Landet, saa vil man forstaa, at denne Pro-duktion ikke kan stige mere end med de 25 pCt., som er tilbage. I 1870 beskæftigede

Industrien 25,8 pCt. af Befolkningen, i 1890 27,9 pCt., og i 1911 var det 28,7 pCt. — jeg har ikke nogle senere Tal. Det vil altsaa sige, at Industrien har kunnet op-tage det samme Procenttal, som Befolk-ningsmængden er steget med, men slet ikke kunnet optage Befolkningens Forøgelse. Det vil Industrien først kunne gøre, naar den vil spytte i Næverne og smide Kryk-kerne, hvis de har nogle, og gaa ud paa Verdensmarkedet.

Men de socialistiske Førere tør ikke sige til Arbejderne, at de kan og skal konkurrere og derfor maa arbejde den fornødne Tid og til Verdensmarkedets Pris, det vil sige til den Pris, Arbejdet i Virkelig-heden er værd. Thi vil de have mere for deres Arbejde, end det er værd, kan det jo kun blive i Form af en indirekte Skat, som deres Medborgere maa betale. Det kan jo nok være behageligere, men det er saa vist hverken fremmende eller æggende paa Fliden, Ævnerne, Dygtigheden eller Energien.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen anfører paa Sp. 735 en hel Mængde Statistik. Jeg har hørt sige, at naar man vilde sige noget slemt om en Mand, saa sagde man: Han taler Usandhed og dernæst: Han lyver og til sidst: Han laver Statistik. Og der er jo heller ikke Tvivl om, at Statistik skal bruges med en vis Varsomhed, hvis man ikke skal faa et forkert Resultat. Det ærede Medlem anfører saaledes, at i 1901 var 38 pCt. af Befolkningen beskæftiget ved Landbruget, i 1911 kun 34 $\frac{2}{3}$ pCt., og anfører i øvrigt en hel Mængde Tal. Det er denne sædvanlige Statistik, der benyttes, særlig fra Industriens Side og af dens Presse, for at vise Landbrugets svig-tende Ævne. Naar man opgør, hvilken Del af Befolkningen der er beskæftiget ved Landbrugserhvervet, gør man det paa den Maade, at man f. Eks. ikke regner dem, der er beskæftiget ved Mejerbruget, for at have noget med Landbrugserhvervet at gøre, og det drejer sig dog om 14 000 Mennesker. De regnes at høre ind under Industri og Haandværk. Dette er naturlig-vis fuldkommen forkert. Og f. Eks. Tyendet, der i 1911 androg saadant noget som 120 000—130 000 Mennesker, er talt i en særlig Gruppe, som heller ikke er regnet med til Landbrugserhvervet.